

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.128/2012/12.szám

A Kúria a dr. Rácz Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a Miskolci 10. számú Ügyvédi Iroda, ügyintéző: Dr. Kenderes György ügyvéd által képviselt alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságon 5.M.440/2010. szám alatt indított és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.21.315/2011/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.21.315/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, amely magában foglalja az ÁFA-t is.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 5.M.440/2010/28. számú ítéletével a felperes keresetét, amely az alperes 2010. február 16. napján kelt 33/8/2010. számú, vezetői kinevezés visszavonása fegyelmi büntetést kiszabó határozatának hatályon kívül helyezésére, a felperes

eredeti, szakmai vezetői munkakörben történő továbbfoglalkoztatása elrendelésére, az alperesnek 2010. március 16. napjától havi 23.200 forint vezetői pótlék megfizetésének kötelezésére irányult, elutasította.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes az alperes 18-24 év közötti fiatalok utógondozását végző Otthonában 2002. július 1. napjától létesített közalkalmazotti jogviszonyt. 2006. január 1. napjától kapcsolt munkakörben látta el az igazgatóhelyettesi és az alperes Utógondozó Otthonának szakmai vezetői feladatait. Az igazgatóhelyettesi megbízást az alperes 2008. június 1. napjától visszavonta, ezt követően a felperes kizárólag az Utógondozó Otthon vezetői feladatait látta el. A felperes vezetői megbízását az alperes 2009. március 23. napján kelt intézkedésével a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 23. §-a alapján 2009. április 1. napi hatállyal visszavonta, amellyel szemben a felperes pert kezdeményezett a Miskolci Munkaügyi Bíróságon. A Miskolci Munkaügyi Bíróság 1.M.515/2009/8. számú ítéletével a felperes vezetői megbízásának visszavonása iránti alperesi intézkedést hatályon kívül helyezte, amelyet az alperesi fellebbezés folytán eljárt Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság az 1.Mf.22.591/2009/4. számú ítéletével helybenhagyott.

Az alperes 2009. szeptember 25. napján belső ellenőrzést rendelt el az utógondozói ellátásban részesülő fiatalok vagyoni helyzete tekintetében az A., a F., a J. Gyermekotthonában és Utógondozó Otthonában. Az ellenőrzési jelentés 2009. október 27. napján kelt, amely az alperes négy otthonában történt vizsgálat megállapításait tartalmazta. Az Utógondozó Otthon vonatkozásában az ellenőrzés megállapította, hogy - más otthontól eltérően - az utógondozottal kötött megállapodásokat több esetben megszegték, emiatt az ellátottak egy részének az utógondozói ellátás során jelentős és indokolatlan vagyonvesztése következett be. Az ellenőrzés kiemelte, hogy F. L. a 2004. június 2-i ellátás kezdetén 2.564.470,- Ft-tal rendelkezett, amely összeg - minden évben nagyobb pénzüsszegek felvételének engedélyezése következtében - az ellenőrzés időpontjára 969.415 forintra csökkent. K. D.-nek a 2007. június 1-i ellátása kezdetén 2.538.316 forint garantált pénzpiaci jegy megtakarítása volt, ezen összeget 2007. és 2008. évben tárgyi eszközök vásárlására, valamint iskolai tanulmányok folytatásához történő engedélyezés következtében felhasználta, 2009. évben a maradék 342.689 forintot - a számlája megszüntetésével egyidejűleg - felvette.

A belső ellenőrzés eredményeként az alperes vezetője 2009. november 30. napján a Kjt. 46. § (1) és (2) bekezdés a) pontja alapján a felperes ellen fegyelmi eljárás megindítását rendelte el arra alapítottnak, hogy a gondozottak vagyonvesztésének felelőse a felperes, kiemelve F. L. és K. D. vagyonvesztését.

A lefolytatott fegyelmi eljárás eredményeként a fegyelmi tanács a felperest a 2010. február 16. napján kelt 33/8/2010. számú határozatával a Kjt. 45. § (2) bekezdés d) pontja alapján vezetői kinevezésének visszavonása fegyelmi büntetéssel sújtotta. A határozat a felperes terhére róta a gondozottak vagyoni helyzetében bekövetkezett nagy mértékű vagyronvesztést, utalva arra, hogy a gondozottak egymás közötti kölcsönügyletét a felperes engedélyezte, továbbá a felperes különböző utazáson történő részvételhez is pénzfelvételt engedélyezett a fiatalok számára, amely nem szolgált közvetlenül az utógondozói ellátás célját. Leszögezte a fegyelmi határozat indokolása, hogy a felperes nem megfelelően látta el vezetői feladatait, ellenőrzései pontatlanok és esetlegesek voltak, amely a fiatalok jelentős vagyronvesztésével oksági kapcsolatban állt, ezért a fiatalok jelentős hátránnyal indulnak önálló életük során. A fegyelmi határozat indokolása szerint a felperes megszegte a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 103. § (1) bekezdés b) - c) pontját, munkaköri leírásának 7/b. pont (1)-(2) bekezdését, a 8) pont (3) bekezdését, továbbá az Etikai Kódex 11., 18., 28. pontját. Másoknak anyagi károsodást okozott, illetve másokban helytelen megítélést idézett elő, munkáját nem kellő szakértelemmel és gondossággal végezte, a munkavégzésre vonatkozó szabályokat, előírásokat, utasításokat nem tartotta be.

A fegyelmi eljárás lefolytatásának időtartama alatt a felperes ellen újabb fegyelmi eljárást indított az alperes tekintettel arra, hogy felperessel szemben büntetőeljárás indult közokirat hamisításra való felbujtás miatt. A Miskolci Városi Bíróság a 41.B.505/2009/8. sorszámú ítéletében a felperes bűnösségét felbujtóként elkövetett közokirat hamisítás bűntettében megállapította, amelyért egy év időtartamra próbára bocsátotta. Az ítéletet a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 7.Bf.1687/2009/18. számú jogerős ítéletével helybenhagyta, amelyre tekintettel az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát a 2010. október 18. napján kelt határozatával fegyelmi elbocsátás büntetéssel megszüntette.

A Miskolci Munkaügyi Bíróság az 5.M.440/2010/28. számú, a vezetői kinevezést visszavonó fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet elutasító ítéletében kiemelte, hogy a felperes azon védekezését, miszerint a 2007. decemberétől 2009. decemberéig terjedő időszakban részben keresőképtelenség, részben szabadság miatt a munkavégzéstől távol volt, továbbá 2008. november 11. napján P. A. csoportvezetőnek szakmai nevelői feladatok ellátására vonatkozóan írásbeli megbízást adott, így sorozatos és hosszú idejű távollétei miatt nem tudott intézkedni az általa engedélyezett kölcsönök visszafizetése tekintetében, nem fogadta el. Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomásai alapján bizonyítottanak

fogadta el, hogy a felperes közreműködésével és engedélyével F. L. 2007. évben 300.000,- Ft összegű kölcsönt adott, azonban a visszafizetés garanciáit a felperes nem biztosította számára. S. T. részére 46.000,- Ft összegű kölcsönt adott F. L., amelynek felvételét - általa is elismerten - a felperes olaszországi utazás költsége címén engedélyezte. K. D. pénzfelvételének engedélyezése körében az elsőfokú bíróság kiemelte G. G. nevelőtanár azon nyilatkozatát, hogy a felperestől telefonon kapta az utasítást a pénzösszegek felvételére vonatkozóan. Megállapítást nyert az elsőfokú bíróság által meghallgatott tanúvallomások alapján az is, hogy amennyiben felperes szóban adott utasítást a pénzfelvételre, az esetnaplóban az engedélynek nyoma nem volt, csak a pénzügyintézet kivonata került elhelyezésre. P. A. tanúvallomása szerint a felperes távolléte alatt a gondozóotthon vezetésével kapcsolatos feladatokat úgy látta el, hogy az iratokat elvitte a felperes lakására, a tanú sem pecséttel, sem az otthonvezetői irodakulccsal nem rendelkezett, amikor a felperest megbízás alapján helyettesítette, akkor is a felperes engedélyezte a pénzfelvételeket, ő legfeljebb javaslatokat tett rá.

A munkaügyi bíróság kifejtette, hogy a felperest - mint vezetőt - terheli a felelősség a szakmai egységben dolgozó munkatársak munkájáért és munkafegyelmeért. A felperes szóbeli utasítása alapján történt pénzfelvétel következtében az esetfelelősök a pénzfelvétel engedélyezéséről csak később szereztek tudomást, noha a pénzfelvétel engedélyezésére az esetfelelősöknek kellett volna javaslatot tenniük. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a pénzfelvétel engedélyezésén kívül a felperes tartós távollétének időtartama alatt a gyámhivatal felé teendő tájékoztatásokat is aláírta, továbbá hogy a felperes elismerte azt is, hogy az intézményi bélyegzőt és az otthonvezető iroda kulcsait csak 2009. április 6. napján adta át P. A.-nak.

A munkaügyi bíróság következtetése szerint az utógondozás célját a felperes magatartása veszélyeztette azon oknál fogva is, hogy a felperes az általa több alkalommal szervezett utazásokhoz is engedélyezett pénzfelvételeket, nem figyelve, hogy ezek költségei mennyiben veszélyeztetik az utógondozottak megtakarításait. Erre alapítottnak az elsőfokú bíróság a felperes fegyelmi határozatban megjelölt munkaköri kötelezettségeinek megszegését megállapította, a felperessel szemben kiszabott fegyelmi büntetést pedig az általa elkövetett kötelezettségszegéssel arányban állónak ítélte meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság az 1.Mf.21.315/2011/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kiemelte, hogy a fellebbezésben állított új tény, miszerint a Miskolci Munkaügyi Bíróság az 1.M.515/2009. számú perben jelen ügytől eltérő jogkövetkeztetést vont le, nem értékelhető, az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás

lefolytatására ugyanis csak akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására. Az Mt. 4. § (2) bekezdésének megsértését a felperes az elsőfokú eljárás során nem tette vitássá, ezért a másodfokú bíróság annak megsértését nem vizsgálhatta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet arra hivatkozva, hogy a másodfokú bíróság jogi következtetése téves a Miskolci Munkaügyi Bíróság 1.M.515/2009/8. sorszámú ítélet 6. oldal 3. és 4. bekezdésében írtak tekintetében. Annak ellenére, hogy alapvetően más tényállás alapján kellett döntenie a hivatkozott ügyben, az idézett ítélet megállapítása miszerint („a vezetői döntési kötelezettség és felelősség átszáll a megbízott vezetőre, aki ha támaszkodik is távollévő addigi felettese tanácsaira, vagy iránymutatására, ez nem járhat azzal, hogy bizonyos kérdésekben az ellenőrzési, tájékoztatási kötelezettséget, vagy a felelősséget jogszerűen visszaszármaztathatja”) irányadó a perbeli esetben is. A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróságnak ezt a kérdést vizsgálnia kellett volna, ezért a jogerős ítélet 6. oldal 1. bekezdése iratellenes.

A Pp. 235. § (1) bekezdésére vonatkozó érvelést a felperes azért támadta, mert fellebbezésében új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott, csupán a per addigi tényeit gyűjtötte össze és vont le belőle jogi következtetést. Ebből adódóan a másodfokú bíróságnak foglalkoznia kellett volna az Mt. 4. § (2) bekezdésben rögzített rendeltetésellenes joggyakorlás kérdésével, e rendelkezés megsértésének megállapítása esetén a felperesre nézve kedvezőbb döntés születhetett volna.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában történő fenntartására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, a Pp. 270. § (2) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, a másodfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetést vont le. Az alperes szerint a Miskolci Munkaügyi Bíróság 1.M.515/2009/8. számú ítélet 6. oldalának 3., 4. bekezdésében írtak tekintetében nem vont le téves következtetést a másodfokú bíróság, ezért a jogerős ítélet 6. oldal 1. bekezdése nem iratellenes.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet - a felülvizsgálati kérelem tartalmának megfelelően - a Pp. 206. § (1) bekezdése, 235. § (1) bekezdése és

az Mt. 4. § (2) bekezdése megsértése körében vizsgálta felül.

A felperes által az iratellenesség indokául megjelölt, a Miskolci Munkaügyi Bíróság előtt 1.M.515/2009. szám alatt folyamatban volt perben hozott jogerős ítélet indokolása kapcsán a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a fenti per tárgyát az alperes 2009. március 23-án kelt intézkedése, és ennek 2009. április 1. napján adott indokolása képezte, amely perben az eljáró első- és másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperesi intézkedés írásbeli indokolásában megjelöltek valósak-e, kellően megalapozzák-e a felperes Utógondozó Otthonban betöltött vezetői megbízásának visszavonását. Ezzel szemben a jelen peres eljárás tárgyát az alperes vezetője által 2009. november 30. napján elrendelt fegyelmi eljárás eredményeként 2010. február 16. napján hozott 33/8/2010. számú, vezetői kinevezés visszavonása fegyelmi határozat jogszerűsége képezte, ahol az eljáró bíróságoknak abban a kérdésben kellett állást foglalniuk, hogy a fegyelmi eljárásban az eljárási jogok megtartása mellett került-e sor a fegyelmi határozat meghozatalára, a felperes elkövette-e a terhére rótt kötelezettségszegéseket és azokkal arányban áll-e az alkalmazott fegyelmi büntetés.

A Miskolci Munkaügyi Bíróság előtt 1.M.515/2009. szám alatt folyamatban volt perben értékelt tények kapcsán a munkaügyi bíróságnak más jogkérdésben kellett jogkövetkeztetést levonnia, az ítéletben foglalt megállapítások ezért - figyelemmel a Pp. 4. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra is -, a jelen perben eljáró bíróságokat nem kötik. A másodfokú bíróság logikus és következetes indokát adta annak, miért nem tekintette helytállónak a felperes korábbi munkaügyi bírósági ítéletre történő hivatkozását: a felperes 2008. november 11-i keltezéssel P. A.-nak adott, az Utógondozó Otthon szakmai vezetői feladatainak ellátására történő megbízása a felperes saját perbeli előadásából megállapíthatóan nem eredményezte a vezetői feladatok teljes körű átadását, a felperes - általa sem vitatottan - távollétének időtartama alatt munkahelyére bejárt, munkaköri leírása szerinti feladatokat teljesített, a pénzfelvételre vonatkozóan engedélyt adott (5.M.440/2010/27. sz. jegyzőkönyv 4. oldal), a gyámhatóság felé tájékoztatásokat írt alá (1.Mf.21.315/2011/5. sz. jegyzőkönyv 3. oldal 4. bekezdése), az intézményi bélyegzőt - saját másodfokú eljárásban tett nyilatkozata szerint is - hónapokkal a megbízás adását követően adta át P. A.-nak, addig a bélyegző és az otthonvezetői iroda kulcsa csak akkor állt P. A. rendelkezésére, ha felkereste felperest a lakásán (1.Mf.21.315/2011/5. sz. jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdése).

A jogerős ítélet nem sérti a Pp. 235. § (1) bekezdését sem. A másodfokú eljárás során a felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy az Mt. 4. §-a alperesi megsértését korábban nem állította (1.Mf.21.315/2011/5. sz. jegyzőkönyv 3. oldal 3. bekezdés). A

felülvizsgálati kérelemben megfogalmazott, a per addigi tényeinek összegyűjtésére és jogi következtetéseinek levonására történő felperesi utalás, amely szerint a másodfokú bíróságnak az Mt. 4. § (2) bekezdésében rögzített rendeltetésellenes joggyakorlás kérdésével foglalkozni kellett volna - kifejezett rendeltetésellenes joggyakorlás megállapítására irányuló kérelem hiányában - a másodfokú eljárás keretében már nem vizsgálható. Ezért a másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az Mt. 4. § (2) bekezdésének alperes általi megsértését eljárása során nem vizsgálhatta.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályi rendelkezéseket, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontja, a 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. február 4.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné
dr. Kupusz Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő